

A szellemi fejlődés az érzékteletti oltárán

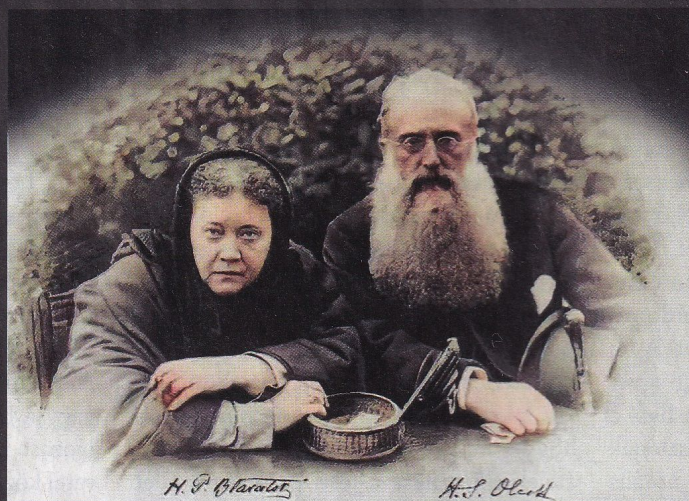
Spirituális párok

Több olyan házaspárról tudunk, akik az elmúlt évtizedek során együtt munkálkodtak ezen a területen és híressé váltak. Alice és Foster Bailey a teozófia vonalán folytatott érdemi tevékenységet, Eileen és Peter Caddy a spirituális és ökológiai jellegű Findhorn Alapítványával vívta ki a köztiszteletet, míg Robert és Earlyne Chaney metafizikai tanításai mutattak irányt az embereknek. Kik voltak ők és mi lehetett a céljuk?

Az egyik legfantasztikusabb érzés amikor a támogató személy a párod, a házastársad, akivel összekötötted életed fonálát. A spirituális beállítottságú emberek úgy hiszik, hogy mindenkinek van egy „lélekpárja”, akivel összehozza a sors és így képesek tökéletesen együttműködni, főleg akkor, ha a két fél célja azonos, avagy hasonló. A szellemi világból számos példa akad arra, amikor egy pár a mindennapi életük és a munkájuk során egyaránt teljes harmóniába kerül egymással.

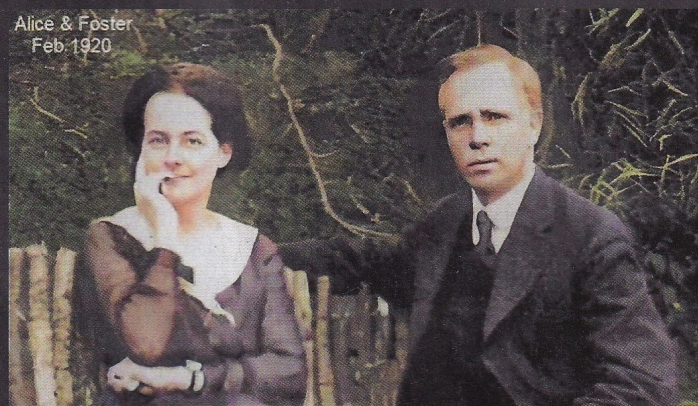
Egységes világkép

1875-ben jött létre a Teozófiai Társulat, amelyen Helena Petrovna Blavatsky (1831-1891) és Henry Steel Olcott (1831-1907) alapított. Bár nem voltak házasok, de mégis tökéletesen együtt tudat működni a szervezet tevékenységét illetően. A teozófusok célja egy egyetemes testvériség létrehozása volt, ami a különböző vallásokat, tudományos eredményeket és paranormális képességeket vizsgálta. Olcott sikeres ügyvéd volt és ezredesként szolgált az USA hadseregében, emellett érdekelt az akkoriban egyre népszerűbbé váló spiritizmus is. 1974-ben látogatta meg a híres Vermont megyei Eddytestvéreket, akik körül kísértetjelenségeket és spiritiszta tüneteket észleltek. Itt találkozott a médiumi képessé-

geiről nevezetes Blavatskyval, akivel egy évvel később megalapították a társulatot. Mivel létrehoztak egy indiai illetőségű központot is, Olcott és Blavatsky gyakran utaztak Adyarba, ahol könyvtárat létesítettek és előadásokat tartottak. Egyre többen csatlakoztak hozzájuk és a teozófia népszerűbbé vált. A következő generációhoz tartozott Alice Ann Bailey (1880-1949), aki elsőként használta a New Age (Új Korszak) kifejezést. A nő gazdag középosztálybeli, keresztény családba született. 15 évesen találkozott egy furcsa férfival, aki azt kérte, hogy fejlessze az önuralmát, mert a jövőben nagy munka vár rá. 1917-ben fedezte fel Blavatsky munkásságát és rögtön belépett a társulatba, majd rövid idő alatt befolyásos pozícióba került. Bailey több publikációjában megemlítette, hogy

Alice & Foster
Feb. 1920

számos utasítást adott neki az a tibeti mestere, akit anno gyermekkorában látott. Egyfajta neo-teozófiai mozgalmat hirdetett, aminek sajnos sokan ellenálltak a társulattól. Ekkoriban ismerkedett meg leendő férjével, Foster Baileyyel (1887-1973), aki egy kiadónál dolgozott. A Bailey házaspár közös munkája hozzájárult a teozófiai hagyományok modern értelmezéséhez és terjesztéséhez, a spirituális tanításokhoz és a meditációs

gyakorlatok népszerűsítéséhez. Azonban a nézetkülönbségek végül szakadáshoz vezettek és a páros 1922-ben megalapította saját szervezetét, a Lucis Trustot, aminek több alcsoportja volt. Megállapodtak abban, hogy a tagok minden nap gondolatban összekapcsolódnak és a helyes emberi kapcsolatokon elmélkednek, vizualizálva az elmébe és szívébe ömlő fényt, illetve szeretetet. Ezt „cselekvő szeretetként” definiálták és emellett támogatták az Egyesült Nemzetek Szervezetét. Baileyek egy sokkal humánusabb és empatikusabb világot szerettek volna és spirituális jellegű munkájukkal ezt a célt kívánták elérni. „A nemzetközi megértés és a vallási egység előmozdítása érdekében jött létre a csoportunk” – mondta a nő, aki haláláig aktívan tevékenykedett azon, hogy egy szebb világot teremtsen. Bár ez az eszmény nem vált valóra, de tény, hogy férjével óriási hatással

voltak a következő évtizedek mozgalmaira, spirituális irányzataira, de még a filozófiára és a lelki élet kutatására is.

A skót ökofalu

Manapság egyre népszerűbbé válik az úgynevezett *önfenntartó életmód*. A cégek- és vállalatok a profit érdekében képesek tönkre tenni a környezetüket, kizsákmányolni a természetet. Ez a fajta nemtörődomség veszélyezteti az ökoszisztémát, így az egész

bolygót. Ezért egyre többen játszanak el azzal a gondolattal, hogy maguk mögött hagyják a „fejlett” civilizációt és nyugodt környezetben telepednek le, ahol harmóniában élhetnek a természettel. Régebben is voltak már olyanok, akik felhívták a figyelmet ilyen lehetőségekre és spirituális beállítottságuk voltak.

Peter Caddy (1929-2004) és Eileen Caddy (1917-2006) már az 1940-es és az 1950-es években ezoterikus közösségekben tevékenykedtek, de teljesen hétköznapi életet éltek. Amikor mindketten otthagyták a munkahelyüket, akkor fogták magukat és lakókocsijukkal elutaztak a skóciai Findhorn falu határába, hogy ott telepedjenek le. Míg Peter meditációs gyakorlatokkal foglalkozott, addig Eileen különböző lényektől csatornázott információkat. A nő életét a közvetlen isteni kommunikációra való figyelem és a belső irányítás keresése jellemezte. Munkásságában kiemelt szerepet kapott a napi meditáció, a szellemi gyakorlatok és a vezetett önismereti utazások, amelyek célja az emberi lélek mélyebb megértése és az Isten-nel való kapcsolat.

Peter hitte, hogy képesek vagyunk kapcsolatba lépni a természet szellemeivel és ezek segíthetik az embereket a mindennapi életükben. A falu határában lévő föld ugyan homokos volt, de a nehéz körülmények ellenére gyógynövényeket és zöldségeket termesztettek, amelyek híressé

tették őket.

1962-ben létrehozták a Findhorn Alapítványt, amely ötvözte a spirituális tanításokat az organikus gazdálkodással és fenntarthatósággal. Az volt a célkitűzésük, hogy az emberek harmóniában éljenek a természettel, miközben magas szintű spirituális- és személyi fejlődést szeretnének elérni. A közösség különlegessége, hogy az itt élők azt vallják, hogy képesek kapcsolatba lépni a természet szellemeivel és ezek segítségét kéri a boldogulásukhoz. Az évtizedek alatt több mint 40 ország lakosa lépett be az alapítványba, így Nagy-Britannia legnagyobb önkéntes közösségévé váltak. Peter és Eileen halála után sem oszlott fel a kommuna, mert az újabb generáció tovább vitte a stafétabotot. Az ükofalu jelen-

leg 400 embernek ad otthont. A közösségben rendszeresen tartanak szemináriumokat, tanfolyamokat és oktatási programokat. Az itt élők gyűlekezetét „*spirituális utópisztikus közösségnek*” is nevezik, akik a felmérések és statisztikák szerint a legalacsonyabb ökológiai lábnyomot hagyták az iparosodott világ társadalmi csoportjai közül. Az alapítvány más civil szervezetekkel is jól működik együtt, így Peter és Eileen „odaátrol” elégedettek lehetnek azzal, amit hátra hagytak.

A szellemi fejlődés útján

Számos embernek volt olyan élménye, amikor az ellenkező nemből találtak valakivel és olyan érzésük támadt, mint ha ismernék az illetőt, holott korábban biztosan nem kerestették egymás életét. Hasonló történt 1947. július 4-én Earlyne Cantrell (1916-1997) és Robert Chaney (1913-2006) között az indianai Chesterfieldben. Earlyne az önmegvalósítás és a megvilágosodás tanulmányait folytatta, míg Robert neves médiumként dolgozott. Találkozásukkor a hölgy megtalálta az álmaiból ismert titokzatos szempárt, míg a férfi megbabonázva

ismerte fel korábbi életeiből álmait asszonyát és nagy szerelmét. Mindössze három hónap után összeházasodtak, így két spirituálisan elkötelezett élet vált eggyé. 1951. október 17-én megalapították az Astara nevű nonprofit szervezetüket, amit a Fény Helyének neveztek el. A páros minden vallást és minden tudást szeretett volna egyesíteni, de dogmák nélkül. Bár ekkoriban már számos spirituális közösség létezett, az Astara nemzetközi figyelmet szerzett magának. Céljuk volt, hogy segítsék a tanítványokat a belső béke megtalálásában és az isteni bölcsességhez való eljutásban. A szervezet tanításai az égi és földi szintek közötti kapcsolatot hangsúlyozták, valamint, hogy mindenki képes elérni a magasabb rendű tudatosságot.

Az évek során a metafizikai világ globális vezetői az Astara felé fordultak, mint például Harold Sherman népszerű író, Swami Parampanthi guru, Tor-kom Saraydarian örmény költő vagy Dr. George M. Lamsa, aki arámi anyanyelvüként lefordította az arámi peshitta Ó- és Újszövetséget angolra. Az Astara keretein belül Earlyne támogatta a keleti és nyugati vallások egyesítését. Lhama jóga néven új meditációs és imafegyelmet fejlesztett ki. Robert évekig tartó kutatás és meditáció révén kifejlesztette a spirituális, valamint motivációs oktatás néhány forradalmi, a modern korhoz igazított technikáját. Mindkettőjüket az egyik legkiválóbb kortárs misztikusainként és filozófusainként ismerték el.

Az Astara a pár halála után is fennmaradt és a mai napig aktív szervezet, ami több ezer embernek segített. Talán mindannyian úgy érezzük, hogy sokkal nagyobb dolgokra vagyunk képesek a párunkkal együtt és akár még a világot is megváltanánk. A cikkünkben szereplők példái bizonyítják, hogy ez igenis lehetséges!

MISKOLCI LÁSZLÓ

Szellemekkel suttogók

Kapoun János (1923-2003) és Hosszú Anna (1943-2018) bár egyáltalán nem volt akkora hatással az országra, mint a külföldi példák, de igencsak nagy befolyással bírtak a spiritualitásra. János évtizedek óta a földönkívüli civilizációkkal foglalkozott, míg Anna már a '80-as években médiumként működött. Megalapították a Kozmikus Nők és Férfiak Klubját, ahol gyógyították és segítettek az embereket. Inspiráltak más hasonló köröket és bővítették a magyar szellemtan oktatásait. János az univerzum spirituális életéről írt egy olyan könyvet, amelyet a megvallása szerint szellemek diktáltak le neki.